

[Harald Nielsen.]

lyser så rødt, når man ikke må køre over. Jeg ved ikke, om det er teknisk muligt at lave noget sådant, så man kan være helt sikker på, at ordningen virker, som den skal.

Jeg vil altså bede den højtærede minister overveje dette problem i forbindelse med indførelsen af blinkfyrene. Jeg forlanger ikke øjeblikkeligt svar.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne sige det det ærede medlem, at lovforslaget kommer til behandling i løbet af kort tid, og der vil da blive anledning til at drage sådanne spørgsmål frem, men det er givet, at vi vil bestræbe os for at sikre overkørslerne i den udstrækning, det er menneskelig muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ole Bjørn Kraft* til stats- og udenrigsministeren:

„Vil ministeren meddele folketinget, om regeringen agter at stille forslag vedrørende yderligere dansk hjælp til ungarske flygtninge og til støtte for Østrigs flygtningehjælp?“

Ole Bjørn Kraft: Den 11. december i fjor spurgte jeg den høje regering om dens holdning over for hjælpeforanstaltningerne for de ungarske flygtninge. Jeg gik ud fra, at det, vi havde foretaget indtil det tidspunkt, ikke var tilstrækkeligt, at vi ikke kunne betragte vore hjælpeforanstaltninger som afsluttet dermed. Jeg spurgte derefter regeringen,

„om regeringen overvejer at give til-ladelse til et nyt antal flygtninge til at komme hertil og at træffe foranstaltninger til at modtage dem på den bedste måde.“

Samme dag svarede den højtærede finansminister efter først at have givet udtryk for, at regeringen fuldstændig delte den opfattelse, som jeg under mit korte indlæg i finanslovdebatten havde givet udtryk for:

„at regeringen vil gøre, hvad den kan for at bøde på de ufattelige lidelser, som det ungarske folk og de ungarske flygtninge er ude for. Om hjælpen skal finde

sted ved, at flere ungarske flygtninge skal tages her til landet, eller om vi skal yde øget hjælp nede i Østrig, så flygtninge kan installeres, er svært af afgøre i øjeblikket.“

Heri har den højtærede finansminister ret, men siden den 11. december er der nu snart gået en rum tid, og jeg har ikke set noget resultat af regeringens overvejelser på dette område.

Vi var i december måned alle rystede over den ungarske tragedie, og spontant blev der her i landet sat hjælpeaktioner i gang. Det kan ikke være sådan og er det sikkert heller ikke, at vi har glemt alt dette. Der er ganske vist noget, der tyder på, at vi er ved at trættes af dette spørgsmål, men det må vi ikke. Vi må huske, at den ungarske revolution er en frihedsrevolution og en bekendelse til Europa. Hvis vi nu efter at have gjort en vis indsats, lægger denne sag til side, passivt og ret ligegyldigt lader tingene gå uden en virkelig hjælp, tror jeg vi vil vende ryggen til meget fremtidigt Europasamarbejde, og jeg kan ikke tænke mig, at det er regeringens mening at indtage en sådan holdning. Jeg er overbevist om, at finansministeren gav udtryk for en ærlig opfattelse hos regeringen, og jeg tror derfor, det ville være rigtigt, om regeringen på nuværende tidspunkt sagde, hvad dens planer går ud på.

Jeg må måske i samme forbindelse, hvis det er tilladt efter forretningsordenen, stille et yderligere spørgsmål til den højtærede stats- og udenrigsminister, og det er, om udgifterne ved de ungarske flygtningsophold her i landet alene bæres af de private midler, der er indsamlet, eller om der også ydes statsstøtte dertil, for vi kan meget let komme i den situation, at der her kan opstå betydelige vanskeligheder.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg kan svare det ærede medlem, at regeringen naturligvis med samme interesse som det ærede medlem selv har fulgt dette spørgsmål, og at der har været foretaget en række forhandlinger og undersøgelser i den senere tid om, hvad der vil være den bedste og rimeligste fremgangsmåde.